

سخن سردبیر

رمضان علی تبار

دی و بهمن ۱۳۹۹

جهان اسلام همواره در کنار جنگ‌های سخت، با جنگ نرم نیز مواجه است. دشمن در جنگ نرم از روش‌ها و ابزارهای مختلفی بهره می‌گیرند که یکی از روش‌های مؤثر در این جنگ، شبهه‌افکنی در دین و ایجاد تردید در باورها و ایمان مردم به‌ویژه جوانان است. این تهاجم از سوی دشمنان مختلف خارجی و داخلی، صورت می‌پذیرد. در این راستا برخی مدعیان نواندیشی دینی از جمله دکتر عبدالکریم سروش در شبهه‌افکنی و ایجاد تردید در مبانی دینی، تلاش فراوانی دارند. ایشان با نقاب و ظاهر مذهبی و انقلابی و باطن لیبرال، وارد فضای سیاسی پس از پیروزی انقلاب اسلامی شد، ولی به‌لحاظ فکر و اندیشه، ملغمه‌ای از تفکرات انحرافی، متضاد و متناقض را در خود جای داده بود. این امر در شیوه و سبک علمی وی نیز تأثیر فراوانی گذاشت. بخش عمده اندیشه‌های انحرافی وی، ریشه در التقاط پارادایم‌های متضاد و مختلف در حوزه فکری و معرفتی است، این التقاط فکری و اعتقادی از شذوذات انحرافی در

اندیشه‌های صوفیانه مثل عمومیت وحی و نبوت تا عقلانیت مدرن، تفکر هرمنوتیکی، پوزیتویسم منطقی، ابطال‌گرایی پوپری و کثرت‌گرایی جان‌هیک را شامل می‌شود. دکتر سروش در زندگی شخصی و علمی خود، تطورات و تحولات مختلفی داشته است. او از انجمن حجّیه به ادعای روشنفکری دینی رسید و با گذر از روشنفکری، باین‌بست معرفتی و اعتقادی (نسبیت‌گرایی) مواجه شد. در پی اظهارات اخیر ایشان در موضوع رحمانیت و خشونت در اسلام و تعارضات فراوان آن با آموزه‌های مسلم دین، بر آن شدیم سیر تطوّر فکری ایشان در حوزه‌های مختلف را از ابتدا تاکنون در قالب یادداشت و مصاحبه با صاحب‌نظران و متفکران این حوزه‌ها به بحث و گفت‌وگو بنشینیم. باشد که نسل جوان و جویای حقیقت، پاسخ بسیاری از ابهامات خود را دریابند، منشأ بسیاری از افکار و اندیشه‌ها را بازشناسند و بزنگاه‌ها و اشکالات واضح، تناقضات، مغالطات و لوازم معرفتی برخی افکار روشن گردد.

متن مقالات، مصاحبه‌ها و یادداشت‌ها، همزمان، ضمن درج در فصلنامه کتاب نقد، در فضای مجازی نیز منتشر خواهد شد.

رمضان علی تبار